

**In Hoc Libello Pontificii Ora||toris continetur legatio, in
co[n]uentu Norembergensi,|| Anno. M. D. xxij. inchoato,
sequenti vero finito ex-||posita, vna cum instructione ab
eodem legato|| ...**

Hadrian <VI., Papst>

Norembergæ, 1523

VD16 K 320

98 [i. e. 102] Peroratio, Ac Finalis Petitio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65406](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-65406)

Quamvis sœculares sacrosancti Romani Imperij ordines, longe grauiora, multoq; plura adhuc haberent onera, quæ æquitate interpellante, indicada forent. At ne iustæ breuitatis modum excedere videantur, iam recensitis hoc tempore reseruatis alijs in magis commodum tempus, contenti esse volunt. Ea spe freti, ea fiducia nixi, vbi hactenus enumera abolita fuerint grauamina, q; & reliqua vna corruitura sint.

PERORATIO, AC FINALIS PETITIO.

SVPER hæc omnia, omnium sacri Romani Imperij superimæ atq; inferioris conditionis Statuum, supplex est adhortatio, humiliq; precatio atq; petitio, qua sanctitati Pontificiæ supplicat, quatenus sanctitas sua, omnia prædicta onera ac grauamina sedis Romanæ, ac sæpedictorum cæterorū statuū ecclesiasticorū & personarū ecclesiasticarū; id qd' non semel in præcedentibus quoq; iustis precib; postulatū est, clementer tollere, emendare, abrogareq; , & e medio auferre dignetur, ac Archiepiscopos & Episcopos, si qua in re per eorum Capitula, grauamina hæc quo minus emendare, abrogareq; auderet, obligati forent, a promissione, obligatione q; tali, mandatis absolvitorij, seueritatem quandam, sed eam quidem necessariam præ se ferentibus, absoluere, liberareq; velit, inq; omnibus & singulis, ita paterne ac gratiose se gerere, & exhibere, q; talia onera atq; grauamina in genere, seorsimq; , quantocius ex radice funditus, ac penitus tollantur, amoueantur, & emendentur. Quod ipsum, & quidem breui, futurum, curatūq; iri Sacri Romani Imperij Status laici, vel ob Opti Maxi laudem præcipuum, & honorem, hinc rei quoq; ipsius necessitatem atq; æquitatem maxime, quum ut prædictum est, Sanctitas Pontificia per Oratorem & legatum suum, ita magnifice, ampliter, ac Christiane se obtulerit, indubiam, certissimamq; spem animo conceperunt.

H ij

teperunt. E regione, se sanctitati Pontificie, tanq; obsequentes, morigerosq; filios, cæteris quoq; Statibus Ecclesiasticis, ut in Christo fratres, & commembra capitîs vnius, nimirum Christi, se deuouentes, obligantesq;.

Q; si enumerata onera atq; grauamina in prestituto tempore non etiam otius ex oculis mortalium sublata, atq; obovita, & abrogata fuerint; id quod Imperij Romani Status laici futurum minime suspicantur, auguranturue: tum Sanctitatem Pontificiam latere nolunt, prædicta vrgentissima, atq; intolerabilia, penitusq; non ferenda onera diutius eos, neq; perferre velle, neq; tolerare posse. Sed rei ipsius iniquitate & necessitate, huc eos adigi, cogi, atq; compelli, pro eorum captu ac industria, de alijs commodioribus forte vijs & medijs cogitandi, vestigandi, ac consultandi, quibus tandem modis, qua arte, qua deniq; solertia, onerū atq; grauaminum supra memoratorū, ab ecclesiasticis exonerari, liberari, ac tandem in pristinam immunitatem & libertatem asseri, atq; vendicari possint.

Quēadmodū om̄ia hæc, priusq; sanctitatis Pontificiæ orator & legatus a Normberga soluisset, eidem per modū respōsi hinc legātis sanctitati referenda ad longū sunt exposita, atq; enumerata; essentq; ita in cōpendiū, & qdāmodo p cataloḡū redacta & recensita, memorato nuncio atq; oratori pontificio ferenda secum Romam tradita, si non præter omnium expectationē, abitionē suam hinc tātopere maturasset, ac in opinato ita discessisset. Verum ne ob id eo magis Germanorū Principum, Procerum, atq; Romani Imperij Statuum consultatio & conclusio Sanctitatem Pontificiam fugere, vel latere possent, tandem placuit, onera ac grauamina, quo rum non infrequens tū coram agēte adhuc legato, facta fuit mētio, p capita, ac sigillatim ita scripta, sanctitati Pontificiæ trāsmittere, eādēq; q; humillime ac suppliciter, p abrogādis hisce oneribus, rogare, obsecrareq; ne deteriora contingant,